

איך מחסלים את המחלקה של זיגל

מחלקת חקירות הונאה במישטרת תל-אביב, בראשותו של ניצב-מישנה בנימין זיגל, גוועת. בימים האחרונים התפרטו ממנה טובי חוקריה, כמו מפקח-מישנה שי מיטל, מפקח אורי מקובסקי, מפקח-מישנה שרה וקס, סמל אורי ארנון ואחרים. הם פורשים בעצם ימי התהילה של המחלקה שחשפה את פרשת ידלון, והם צודקים.

ניצב-מישנה זיגל
אין ציוד

תקן המחלקה הוא 120 איש, אולם מצויים בה רק כ-50 חוקרים, מהם לא יותר מ-10 חוקרים בעל-זרמה. חוקר מעולה לא יבוא למחלקה בגלל הנאיב השכר הגרועים שבה וחוסר-האפשרות להתקדמות מעל דרגת רב-פקד. הסיבה: מישטרת ישראל סתומה בשוטרים ותני קים שאי-אפשר לפטרם, ואין תקן להעלות-דרגה של הכישרוניים. נוסף לכך קיימת איבה עמוקה מצד המישטרה ל-אקאדמאים החדשים הבאים ללמד את המישטרה לחקור.

המחלקה של זיגל חסרה ציוד מיני-מלי. אין לה חדרי עבודה וחקירה. מיש-רדיה שוכנים מעל המוסך המרכזי של המישטרה, ורעש התיקונים והמנועים מחבל בכל חקירה. כאשר ניסו, לפני כמה שבועות, להקליט בחשאי שיחה בין אשר ידלון לאחד ממבקריה, הכניסו לחדר שבו הוטמן מכשיר-הקלטה. כעבור כמה שניות התברר כי מבעד לקירות החדר הדקים חודרים קולות המוסך, הקומפרסור ורעש מכוונת-הכתיבה של הכתבנית מן הקומה התחתונה, וכל ה-קולות הללו לא איפשרו את הקלטת השיחה.

לכל המחלקה כולה מכשיר-הקלטה אחד (דגם "סוני"), שאינו יעיל ואינו קו-לט היטב. אין לה כל ציוד-עזר אחר. כדי לקבל רכב לצורך חקירה יש לחכות שלושה שבועות בתור.

היפלא כי חקירה של תיק אורכת בממוצע חצי-שנה לחוקר! כך יכולה המחלקה לחקור במקביל 30 תיקים ל-חצי-שנה, שהם אך טיפה בים התיקים הנערם אצלה. המחסור בכוח-אדם גורם לכך שרק עתה, למשל, חוקרים פרשיות הקשורות בידלון כמו עיסקת השוחד ברחובות שבה קשור ערבבלך.

נוסף על כל אלה אין במחלקה איש-אירגון טוב. זיגל הוא חוקר מעולה, אולם הוא אינו אדמיניסטרטור. הוא מנהיג, לא ראש-מטה. נורמן פייט, רואה-חשבון במיקצועו, הוא חוקר מעו-לה אולם הסתכסך עם עמיתיו בגלל חיספוסו ורדיפת-האמת שלו. שני ראשי מדורי-החקירות, ראובן ויינשטיין ו-מאיר רוזנברג, אינם מסוגלים לנהל ולארגן חקירות. רוזנברג מונה לתפקידו אחרי עשרים שנות הדרכה ואין לו כל ניסיון בחקירות.

מה שנחוץ למחלקה בדחיפות הוא ראש-מטה מעולה, ציוד-עבודה כחכרי ו-תוספת של 120 חוקרים. הווה אומר - תקציב. הפירסום שניתן לפני כמה חודשים, כאילו הוזרמו למחלקה תקציב למטרות אלה, נשאר בגדר פירסום בלבד. אם לא ייעשו דברים אלה בהקדם, ה-מחלקה תתחסל מעצמה. ואולי זוהי, בעצם, המטרה.

3 מיליון לדיין

משה דיין עצבני בימים אלה, כותב השבועון "הוליווד רפורטר" (16 בדצמבר). אם יממש הבמאי אוטו פרמינגר את האופציה שלו לזכויות על סיפורו של דיין "אבני דרך", יקבל דיין סכום נוסף של 300 אלף דולר.

עושר מלוח-השח

כאשר התקיימה בישראל אולימפיא-דת השחמט, הזמינו היזמים - איגוד-השחמט הישראלי - מדליות עבור המ-נצחים, כמקובל. הזמינו מדליות זהב, כסף וארד.

כמקובל, חולקו מדליות-זהב לכל מיני אישים, כמו חבר הכנסת עדי יפה, שר-החינוך אהרון ידלון, ראש-עיריית חיפה ירוחם צייזל ועוד.

כאשר חילקו את המדליות, ידעו כבר המארגנים כי אחרי האולימפיאדות ה-קודמות החל מיסחר במדליות הללו.

מדליית-שח '64
רווח נאה

למדליות של האולימפיאדה הקודמת (1964) אין מחיר כלל, בגלל נדירותן. ידוע כי מייד אחרי תום האולימפיאדה קנה סוחר חיפאי מדליית-זהב מאחת ה-מישלחות, ושילם תמורתה 25 אלף ל-רות.

מכאן שכל אחד מן המכובדים ששמו-תיהם הוזכרו לעיל קיבל מתנה בשווי של 25 אלף לירות כיום, ושוויו זה יוכפל מדי שנה.

האנשים מאחרי

"ישראל אכספרס" וסיפרי-הצליחה

איל-כספים ישראלי חדש עלה באחרון-נה על מטוס ההצלחה הבינלאומי. דני-אל מייכאל, שעד כה עשה כסף רב מ-בתי-ספר לבגרות וללימוד-שפות, עבר ב-אחרונה להפקות בינלאומיות של ספרים ועיתונים. הוא היום ואחד השותפים של של העיתון הישראלי בארצות-הברית, "ישראל אכספרס".

העיתון נדפס, לדיברי מייכאל ולדיברי מנהלו בישראל, ניסן גן-מור, ב-50 אלף עותקים. הוא מופץ בכל הערים הג-דולות באמריקה וקנדה. באמצע החודש יופץ העיתון באמצעות חברת-ההפצה של ה-"ניו-יורק טיימס", ב-900 נקודות-מכר-רה בעיר ניו-יורק.

מייכאל גן-מור
עסקים בחו"ל

בעיתון החדש הושקעו עד כה 250 אלף דולר, וכל המשקיעים מימשו את האופציות לרכישת המניות במלואן. המ-ניות מתחלקות בין שמונה בעלים, כא-שר האחוז הגדול ביותר בידי האחד הוא 12%.

העיתון נמכר ב-30 סנט באמצע השבוע, וב-50 סנט ביום השישי. הבעייה של היא מודעות, שכן גופים ישראלים מזהים אותו עם יורדים, ואינם רואים בו צינור-קשר לישראלים בחו"ל. מישרד-הביטחון, למשל, מפרסם מודעות ליש-ראלים באמריקה ב-"הצופה", ולא ב-"יש-ראל אכספרס".

דניאל מייכאל הוציא לאור לפני כמה חודשים מדריך-צליחה מהודר ליס-סוף, שהוא היחיד-במינו בעולם כולו. במד-ריך הושקעו 350 אלף לירות, והוא הוד-פס עד כה ב-17 אלף עותקים. הוא גם מקים עכשיו כפר-צוללנים בשארם אל-שיך, ובו 60 חדרים.

מייכאל השקיע מיליון לירות במדריך

מעצר המיוחסים

שוב הוציא בית-הדין המישפט בתל-אביב צו-אסור-פירסום מזור ביותר, וכך פיר-סמו כל העיתונים כי נעצרו שני אחים קבלנים על עבירות מס-הכנסה, בלי לנ-קוב בשמם. כיוון שהאסור הוטל רק לזמן מוגבל ורק לגבי אחד מהם, הרי שמותיהם: שמואל ויונתן לנדסמן, בעלי רשת חברות גדולה וענפה וביניהן "לנבר", "אחים לנדסמן", "רשאן", "מח-צבי לנבר", "שותפות ל.א.ש.", "שותפוח לניכח", ועוד.

השניים התפרסמו בעת פרשת שיי-קה ירקוני, שכן היו שותפים לחברה אחרת שייבאה זרק על חשבון מישרד-הביטחון והוזכרה לגנאי על-ידי מבק-המדינה בדין-וחשבון שלו.

הם הציעו לשיקה ירקוני לשמש כ-שלט לעיסקה, מכיוון שהם עצמם נפסלו על-ידי מישרד-הביטחון בגלל פרשה קו-דמת. שייקה סירב וקיבל לידיו את כל העיסקה, תמורת תשלום, ועל כך הת-נהלה אחר-כך בוררות.

השניים היו גם שותפים של קבלנים הידועים מירושלים, מישפחת ברזאני.

אונגר חובע

את פונטי

המפיק הישראלי לשעבר קורט אונ-גר, מי שהפיק בשנת 1964 בישראל את הסרט "יהודית" עם סופיה לורן, תבע בימים אלה את קרלו פונטי. אונגר, שהוא בעל דרכן גרמני המתגורר בלונדון, הגיש שם את התביעה, על סך 150 אלף דולר, בגין הפקה משותפת. אונגר טוען בתביעה, כי לא קיבל תמורה לעבודה משותפת בסרט, "הבית הטוב ביותר ב-לונדון". לבית-המישפט נמסר כי השניים עשו הסכם בעל-פה בשנת 1967, בנוגע להפקה המשותפת.

דומה על איי בהאמה, שייצא לאור בתוך ארבעה חודשים. עתה הוא מכין ביש-ראל להדפסה ספר שייקרא "קה אותי במים", שיהיה מודפס על פלסטיק, אותו ייקח הצולל עימו למים ובאמצעותו יד-הה את החי במעמקי הים.

עיסוק נוסף שלו הוא, "המכונים הא-מריקאיים לשפות", שבהם לומדים 2000 תלמידים וכן הוצאה של ירחון-מטבעות בשם "שקל".

הכי מפוארת ב-170 אלף לירות

יבואני-המכוניות מצאו פירצה בחוק, ומוכרים עתה את המכוניות המפוארות ביותר, כמו "שברולט", "אלקאמינו" או "אולדסמוביל-קופה", במחיר של 170 אלף לירות במקום 250 אלף. איך הם עושים זאת? הכל חוקי.

המכס מגדיר משאית כרכב שמשקלו יותר מ-2.5 טון, ומשאית משלמת רק 27% מכס לעומת מכס על מכונית פרטית, שהוא 47%. מה עושים יבואני "אולדסמוביל" ו-"אלקאמינו"? מכניסים למכונית מנוע כבד וגדול יותר (הצורך יותר דלק), מוסיפים לוחות-ברזל למשקל, וכך שוקל הרכב בבואו ארצה יותר מ-2.5 טון, ומשולם עליו מכס כמו על משאית.

כיוון שכלי-רכב אלה הם מיסחריים מבחינת החוק, לא איכפת לקונה כמה הוא מוציא על דלק.

"אולדסמוביל קופה"
כמו משאית

הבורסה

10% לחודש

שני טיפים למשחקים בורסה: הרא-שון נוגעת למנייה של חברת "פו-ליגון", העומדת להנפיק מניות חדשות לצבור תוך כמה חודשים. שער מניותיה של חברה זו עלה כבר בחודשים האחרו-נים, אולם קרוב לוודאי כי בחודשים הקרובים צפויה בשעריה עלייה נוספת, שתסתכם ב-20% לערך.

ההשקעה השנייה היא בשיטרייהון של "בנק המיזרחי", סדרה רביעית (על תט-עה במיספר הסידרה!) באמצע החודש יודע הבנק על הפרדת השטרות לאיג-רות-חיוב ואופציות בשער של אחד לשי-שה (300 אג"ח, 50 אופציה). מי שירכוש שטרות אלה בשערם הנוכחי (133) יזכה ברווח נאה.